

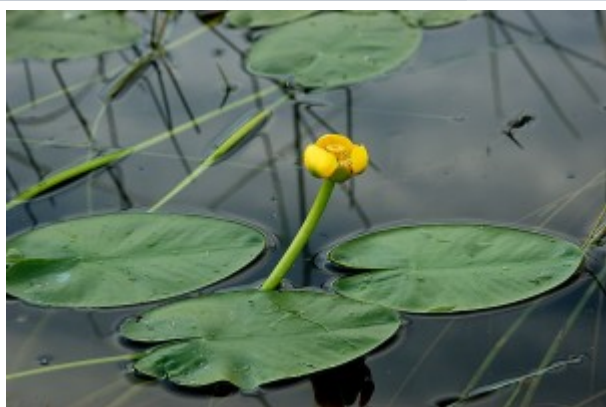
Gele Plomp - *Nuphar lutea*

[home](#)

Gele Plomp - *Nuphar lutea*

Algemeen

Algemene kenmerken	
Naam soort(en)groep	Gele Plomp - <i>Nuphar lutea</i>
Regio	Nederland, Europa
Watersysteem	meren, strangen en rivieren
Natuurparameter	macrofyten
Factsheet opgemaakt door	M.P. Weeber

www.vijver-info.nl

Habitat beschrijving

Algemeen voorkomen

Gele plomp kan in geheel Nederland worden aangetroffen, maar vooral in laagveen- en kleigebieden. De Gele plomp wordt zelden aangetroffen in brakke wateren en rivieren. In het zomerbed van de Maas en in de benedenloop van de IJssel is de gele plomp in geringe abundantie aangetroffen. In oude rivierlopen en kleiputten die weinig in direct contact staan met de rivier komt de gele plomp wel in hoge abundantie voor [#1](#).

Gele plomp is een waterplant met gele bloemen die met zijn bovenste bladeren op het wateroppervlak drijft. Het is een overblijvende plant met wortelstokken. Hiermee overwintert de Gele plomp ondergronds. Tijdens de bloei bevindt zich 50% van de gele plomp bovengronds. De maximale biomassa bereikt de gele plomp in de maanden juli-augustus. Wanneer de gele plomp de aspectbepalende soort is kan zijn bedekkingsgraad oplopen tot 30-45% [#1](#). De gele plomp is een overblijvende waterplant van mesotrofe meren, plassen, oude rivierlopen, kanalen, vaarten en stadswateren [#1](#).

De gele plomp wordt in ondiepe delen van wateren aangetroffen. De voorwaarde hiervoor is dat het water stilstaand en (matig) voedselrijk is. Ook mag er niet al te veel golfslag aanwezig zijn. Richting de landzijde gaat de gele plomp over in een gordel van meerjarige helofyten, zoals grote lisdodde (*Typha latifolia*), mattenbies (*Scripus lacustris*) en riet (*Phragmites australis*). De oevervegetatie kan de gele pomp verdrijven bij het ontstaan van drijftillen en verlandig. Richting de waterzijde gaat de gele plomp over in submerse vegetatie.

De watervegetaties waarin de gele plomp de overheersende soort is wordt gerekend tot de Potameto-Nupharetum associatie. Naast de gele plomp kan in meren en plassen de witte waterlelie worden aangetroffen. In langzaamstromend water juist schedefonteinkruid en doorgroeid fonteinkruid en in doorbraakkolken, kleiputten en oude rivierstrangen watergentiaan [#1](#).

Milieurandvoorwaarden

De gele plomp ondervindt invloed van waterstroming, waterdiepte, peildynamiek, zuurgraad, voedselrijkheid, zoutgehalte, doorzicht, substraat en windwerking. Zoals eerder vermeldt, ondervindt de gele plomp nadelige effecten van hoge stroomsnelheden, zout en golven. Waterdiepte en peildynamiek bepalen of de drijfbladeren het wateroppervlak kunnen bereiken. Doorzicht is niet bepalend voor de groei naar het wateroppervlak, doordat de initiële groei wordt gevoed vanuit de wortelstokken. De gele plomp heeft een voorkeur voor bodems met een hoog organische stofgehalte. De gele plomp kan een zomer met droogval van wateren overleven wanneer de bodem vochtig blijft, zodat de wortelstokken niet uitdrogen. Bij opeenvolgende droge zomers zal de gele plomp verdwijnen. Bij een fluctuatie van het waterpeil van gemiddeld >2.5 komen de watervegetaties met gele plomp alleen optimaal voor in bekade uiterwaarden die gemiddeld minder dan 20 dagen per jaar in direct contact met de rivier staan. In wateren die meer dan >40-50 dagen per jaar in direct contact met de rivier staan komen vegetaties met gele plomp in het algemeen niet voor [#1](#).

Dosis-effect relaties

Stroomschema

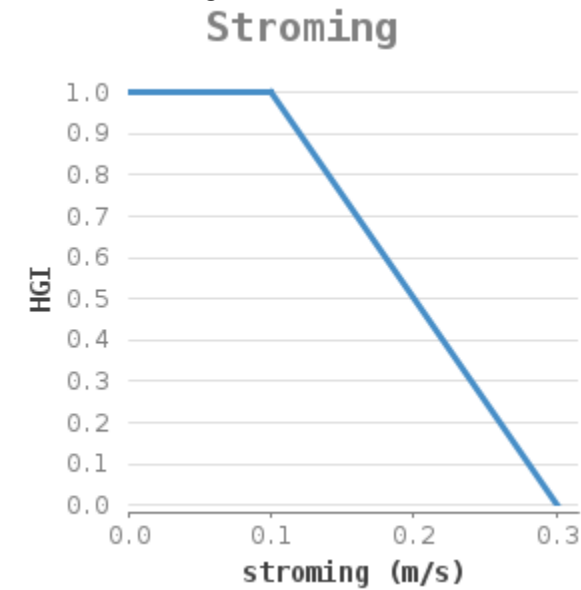
Het habitatmodel maakt onderscheid in de watersystemen stagnante wateren (stroomsnelheid <0.1 m/s); stagnante wateren in uiterwaard, die periodiek onder directe invloed staan van de rivier en langzaamstromende wateren (stroomsnelheid 0.1-0.3 m/s)

Unknown macro: 'flowchart'

Unknown macro: 'flowchart'

Unknown macro: 'flowchart'

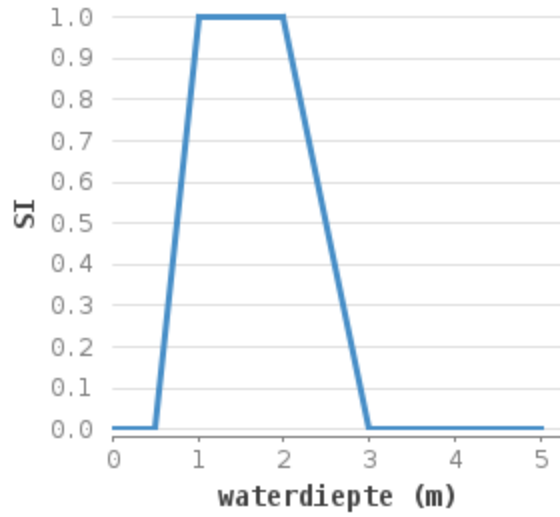
Dosis-effectdiagrammen

stroming (m/s)	HGI
0	1
0.1	1
0.3	0

Referentie: [#1](#)
NB. De stroomsnelheid wordt bepaald met de gemiddelde afvoer in het
zzomerhalfjaar.

Waterfdiepte

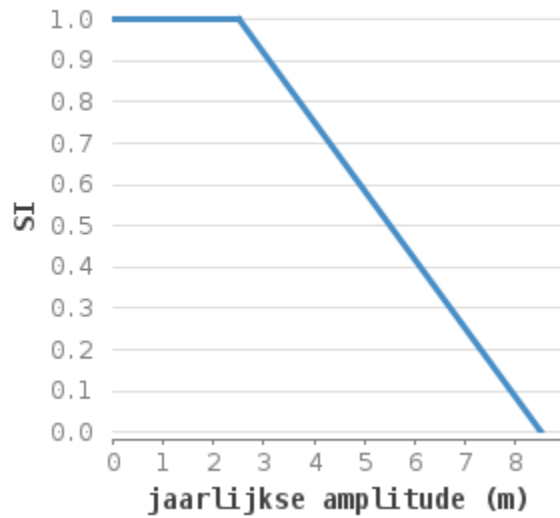

waterdiepte (m)	SI
0	0
0.5	0
1	1
2	1
3	0
5	0

Referentie: [#1](#)

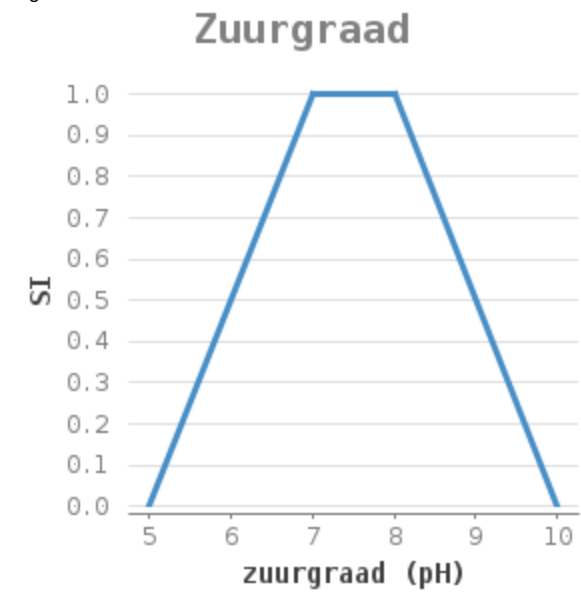
NB. De waterdiepte wordt bepaalt bij een gemiddelde afvoer in het zomerhalfjaar.

Peildynamiek

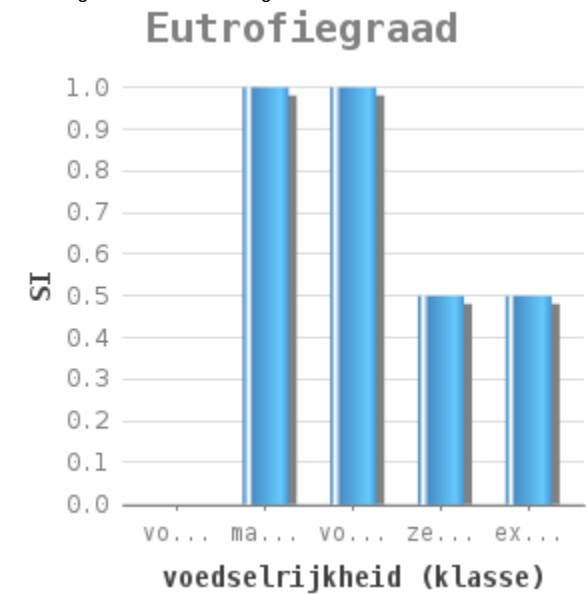
jaarlijkse amplitude (m)	SI
0	1
2.5	1
8.5	0

Referentie: #1
NB. De amplitude is het verschil tussen hoogwaterafvoer en laagwaterafvoer.

zuurgraad (pH)	SI
5	0
7	1
8	1
10	0

Referentie: #1
NB: Het gaat hier om de zuurgraad van het water.

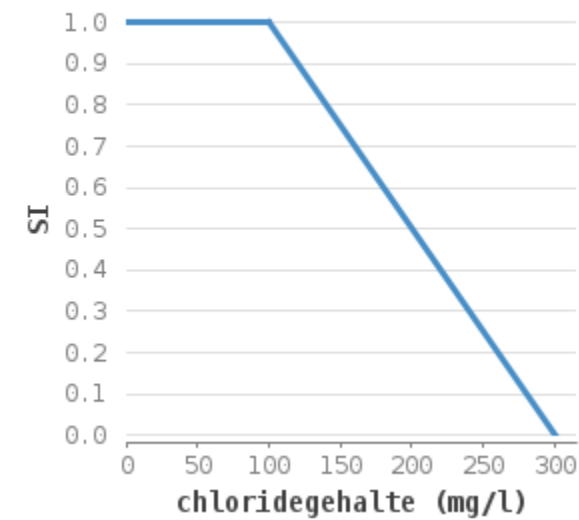

voedselrijkheid (klasse)	ortho-fosfaatgehalte (mg P /L)	totaal-stikstofgehalte (mg N /L)	SI
voedselarm	< 0.03	< 0.5	0
matig voedselrijk	0.03 - 0.08	0.5 - 1.0	1
voedselrijk	0.09 - 0.15	1.0 - 2.0	1
zeer voedselrijk	0.16 - 0.25	2.0 - 5.0	0.5

extreem voedselrijk	> 0.25	> 5.0	0.5
---------------------	--------	-------	-----

Referentie: [#1](#)

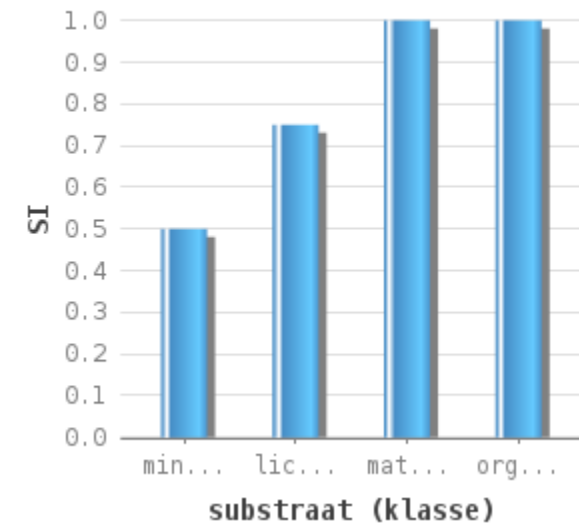
Chloridegehalte

chloridegehalte (mg /l)	SI
0	1
100	1
300	0

Referentie: [#1](#)

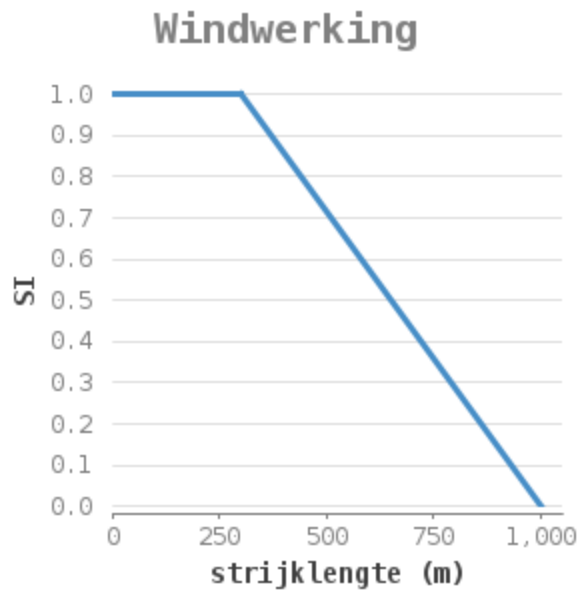
Substraat

substraat (klasse)	organische stofgehalte	SI
mineraal	<10%	0.5
licht organisch	10 - 25 %	0.75
matig organisch	25 - 60 %	1
organisch	> 60 %	1

Referentie: [#1](#)

NB. Het gaat hier om het gehalte organische stof in de bovenlaag van de waterbodem.

strijklengte (m)	SI
0	1
300	1
1000	0

Referentie: [#1](#)

NB. De strijklengte wordt bepaald aan de hand van een zuidwestenwind (algemene windrichting in Nederland). hierbij wordt de methode van Valg gebruikt.

Onzekerheid en validatie

⚠ Deze dosis-effect relaties zijn niet gevalideerd.

De dosis-effect relaties zijn samengesteld aan de hand van een literatuuronderzoek [#1](#)

Toepasbaarheid

Deze dosis-effect relaties zijn toepasbaar op zoete wateren in Nederland [#1](#).

Voorbeeld project

Er is geen voorbeeld project

Referenties

1 Duel, H., Specken, B. (1994) Standplaatsmodel Gele Plomp: een model voor het analyseren van de standplaatskwaliteit van wateren voor vegetaties met gele plomp (Nuphar lutea). INRO-TNO, Afdeling Planning, Delft. februari 1994